

Judikatūras krājums

Lieta C-564/13 P

Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion
pret
Eiropas Komisiju

Apelācija — LESD 340. panta pirmā daļā — Savienības līgumiskā atbildība — LESD 272. pants — Šķirējklauzula — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem — Līgumi par projektiem Ontogov, FIT un RACWeb — Pieļaujamās izmaksas un Komisijas izmaksātie avansa maksājumi — Atzišanas prasība — Jau radušās un aktuālas intereses celt prasību neesamība

Kopsavilkums – Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums

1. *Tiesvedība — Vēršanās Vispārējā tiesā saskaņā ar šķirējklauzulu — Vispārējās tiesas kompetence, kas noteikta vienīgi LESD 256. un 272. pantā un šķirējklauzulā — Kompetence izskatīt atzišanas prasību — Novērtēšana*

(LESD 256. un 272. pants)

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Interese celt prasību — Radušās un pastāvošās intereses nepieciešamība — Novērtēšana prasības celšanas brīdī — Atzišanas prasība*

(LESD 263. panta ceturtnā daļa)

1. Saskaņā ar LESD 272. pantu, lasot kopā ar 256. pantu, Vispārējās tiesas kompetencē ir sniegt nolēmumus pirmajā instancē saskaņā ar šķirējklauzulu, kas ietverta publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, ko noslēgusi Eiropas Savienība vai kas noslēgti tās vārdā. No tā izriet, ka LESD 272. pants ir speciālā norma, kas ļauj vērsties Savienības tiesā saskaņā ar šķirējklauzulu, kuru līgumslēdzēji ietvēruši publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, un to neierobežo Savienības tiesā celtās prasības veids.

Saskaņā ar attiecīgajos līgumos ietvarto šķirējklauzulu Vispārējās tiesas vai Tiesas kompetencē atbilstoši ir izšķirt strīdus starp Kopienību un līgumslēdzējiem attiecībā uz šo līgumu spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju. No tā izriet, ka šī šķirējklauzula arī neierobežo Vispārējās tiesas vai Tiesas kompetenci saistībā ar prasības veidu. 26 Ņemot vērā tās tekstu, šī šķirējklauzula var būt par pamatu Vispārējās tiesas vai Tiesas kompetencei izskatīt atzišanas prasību, kāda ir pamatlietā, strīdā starp Savienību un apelācijas sūdzības iesniedzēju par minēto līgumu spēkā esamību, piemērošanu vai interpretāciju.

(sal. ar 22., 23., 25. un 26. punktu)

2. Interesei celt atzišanas prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, pretējā gadījumā šāda prasība ir nepieņemama.

Prasītājs nevar pamatoti apgalvot, ka dienā, kad tas cēla atzišanas prasību Vispārējā tiesā, tam bija pastāvoša un aktuāla interese celt prasību, kurai nepieciešama tiesiska aizsardzība, no brīža, kad Komisijas kompetentais dienests vēl nebija izdevis pieprasījumu atmaksāt saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem avansā izmaksātās summas. Turklāt par apstrīdēto izmaksu pieļaujamību bija jāveic revīzija, kas ir iepriekšēja sagatavošanās procedūra, kura atšķiras no Komisijas operatīvo dienestu veiktās procedūras, kuras noslēgumā iespējami var tikt uzdots summas atmaksāt. Tādēļ Komisija vēl nav pieņēmusi galīgo lēmumu par to, vai un kuras izmaksas varētu būt jāatmaksā.

(sal. ar 31., 32., 34. un 35. punktu)